

NOTTEBOOM

ACTUEEL uitgave JULI 2020

In de kijker

Vrijdag 3 juli : Concert in de tuin “Ludoviq enc. “

Ludoviq speelt piano en neemt iemand mee die viool speelt.

Dinsdag 7 juli : Concert in de tuin “Jonas van Esch”

Jonas speelt accordeon en zingt liedjes die iedereen kent en kan meezingen.

Nieuws uit Nottebohm in coronatijden

Wijzigingen in de bezoeksregeling vanaf dinsdag 30/06

- **Op de kamer** kan er terug een **normaal sociaal contact** (zoals voor corona) **zonder mondneusmasker** doorgaan.
- Er mogen voortaan **meerdere bezoekers gelijktijdig** op de kamer aanwezig zijn. Zet wel de ventilator uit als u met meerdere bezoekers op de kamer bent.
- **Buiten de kamer blijven mondneusmaskers noodzakelijk** en blijft de richtlijn van **1,5 meter** afstand gehandhaafd tegenover andere bewoners en medewerkers.
- **Huisdieren zoals honden** zijn voorlopig nog **niet toegestaan**. Dit omdat we de verplichte hygiënische maatregelen zoals het onmiddellijk wassen van de handen na aanraking niet gegarandeerd kunnen worden.
- Om alles in goede banen te leiden is het noodzakelijk dat iedereen zich aan de bezoeken houdt. U kan **elke dag** op bezoek komen, **uitgezonderd zaterdag, tussen 14u00 en 17u00**. Wij merkten de afgelopen weken dat veel bezoekers zich niet aan deze tijden houden. **Wij willen dan ook nogmaals uitdrukkelijk vragen om de afdelingen te verlaten om 16u45** zodat u het woonzorgcentrum om 17 uur heeft verlaten.
- **Registreer** u bij aankomst en **ontsmet** uw handen zorgvuldig. Draag een **chirurgisch masker** in de gemeenschappelijke ruimtes. Een stoffen masker volstaat niet.

- U kan **niet op bezoek** komen **als u in de afgelopen 14 dagen symptomen heeft gehad** die zouden kunnen wijzen op een corona besmetting.

Uitgangsregeling vanaf dinsdag 30/06

- Bewoners kunnen zelfstandig of onder begeleiding buiten gaan tijdens de **weekdagen tussen 10u00 en 18u00**.
- Om het gebouw te verlaten langs de liftuitgang heb je een **code** nodig, om het gebouw terug binnen te komen een **kaart**. Beide zaken zijn **aan de receptie** te verkrijgen op de dag dat je buitenhuis gaat. Zij zullen ook je **afwezigheid registreren**. Bij terugkomst **bezorg** je dadelijk de **kaart terug** aan de receptiemedewerker.
- **Tijdens het weekend is dit niet mogelijk** gezien er dan geen receptiemedewerker is. Naar buiten gaan in het weekend kan enkel in uitzonderlijke gevallen en na voorafgaande goedkeuring van het diensthoofd, Stefanie of Geert.
- **Meerdaagse uitstappen** zijn voorlopig nog **niet mogelijk**. Dit omdat we voor meerdaagse uitstappen onvoldoende nauwkeurig een risico-inschatting kunnen maken. Het gevolg is dat bewoners die toch enkele dagen zouden weggaan, na terugkomst 14 dagen op de eigen kamer zullen moeten doorbrengen.
- **Bewoners dragen** bij het naar buiten gaan een **mondneusmasker** van zodra de afstandsregel niet gegarandeerd kan worden. Dit geldt zeker ook bij bezoek aan kapper, huisarts, openbaar vervoer en in alle situaties die de Nationale Veiligheidsraad voorschrijft.

Tips bij warm weer

De zomer is vroeg begonnen en we hebben al veel mooie maar vooral warme dagen gehad. Verzorg jezelf en anderen door deze tips te gebruiken bij een hete dag.

Om maximaal gebruik te maken van de topcooling :

- Zet de ramen 'sochtends open om voldoende te verluchten.
- Sluit de ramen om 9 uur. Sluit tevens de zonnewering voor de zon op uw raam komt.
- Laat de deur naar de gang toe en de deur van de badkamer open staan. De frisse lucht wordt ingeblazen in de gangen en wordt aangezogen in de individuele badkamers.

DRINK VOLDOENDE

Drink **MEER** dan gewoonlijk.
OOK als je geen dorst hebt.

Drink vooral **WATER**.
Koffie en thee kunnen ook.

Kleurt je urine **DONKER**?
Drink meer!

HOU JEZELF KOEL

Draag een
hoofddeksel.

Zoek verfrissing op.

Kies voor lichte,
loszittende kledij.

Doe zware inspanningen
op koelere momenten.

Zoek een plekje in
de schaduw op om
te ontspannen.

HOU JE WONING KOEL

Gebruik zo weinig mogelijk
apparaten die warmte produceren.

Benut je zonnewering
maximaal.

Zet je ramen en deuren open zolang
het buiten koeler is dan binnen.

Verbouw je woning
hittebestendig.

Bewonersnieuws

We verwelkomen :

K 137 Mevr. Godelieve Lachaert

We vieren de verjaardag van:

01/07 Dhr. Ahmed Lemhouer

06/07 Dhr. Winoc Van den Bogaerd

18/07 Mevr. Louise Foucart

21/07 Dhr. Laurent Roossens

22/07 Mevr. Maria Vekemans

26/07 Mevr. Anne Marie Sloommaekers

28/07 Mevr. Shirley Fletcher

We namen afscheid van :

Dhr. Leo Wouters is hier overleden op maandag 1 juni 2020. Mijnheer was 91 jaar oud. Dhr. Wouters verbleef hier sinds 29 mei 2020 in kortverblijf in de leefgroep van 2A.

Mijnheer Aloys Prinsen is hier overleden op maandag 8 juni 2020. Dhr. Prinsen was 92 jaar oud. Mijnheer verbleef hier sinds zaterdag 6 juni 2020 in de leefgroep van 2A. Hij was de echtgenoot van Hilde Prinsen, die hier al jaren vrijwilliger is.

Onze gedachten gaan uit naar de familie, vrienden en kennissen van Dhr Wouters en Dhr Prinsen.

Onze oprechte deelneming.

Gedichtenhoek

“Loslaten en hopen”

Kijken vanop een afstand
Hoe bang en onrustig je bent
Kijken van aan de kant
Het is iets dat niet went

 Je kan niet altijd zeggen
 Wat er in je hoofd omgaat
 Je probeert het uit te leggen
 Maar bent triest als het niet gaat

Ik voel me leeg en machteloos
Dat ik er niet voor jou kan zijn
En telkens het wat minder gaat

 Voel ik onmacht in mijn hart en pijn
 Je ogen kijken me vragend aan
 Op het scherm, waar we elkaar zien
 Je brabbelt : “wanneer is dit gedaan ?”
 Ik zeg vrolijk troostend : “binnenkort wel
 misschien”

Maar dan zie ik jouw kracht
Jouw blij gezicht als ik er even ben
Je vechtlust en je optimisme
Zie ik de sterke vrouw die ik weer herken

 Je wordt omringd met goede zorgen
 Met warmte en veel aandacht
 Dit geeft jou en mij hoop voor morgen
 En maakt dat je achter plexiglas toch licht.

*Bedankt aan alle lieve mensen
en zorgverleners van
Nottebohm, jullie maakten en
maken deze onwezenlijke
periode minder moeilijk xxx*

- Inge van Loock-

*“Bezinning
voor ieder die boven de 70 is”*

Als je ouder wordt moet je sterker in je schoenen staan dan ooit , want :

Als de jeugd moe is, is ze aan vakantie toe : als de ouderen moe zijn, zegt men “ze takelen af”.

Als de jeugd bezwaren maakt, heeft zij een uitgesproken mening : als de ouderen bezwaren maken, hebben ze het niet begrepen.

Als de jeugd iets vergeet, hoor je “Ik heb het waanzinnig druk”, als oudere mensen iets vergeten zegt men “dat is de ouderdom.

Maar ouderen zijn overlevers : kijk maar naar de veranderingen die wij hebben meegemaakt :

Wij werden geboren voordat er televisie, diepvries, radars, creditcards, afwasmachines, droogkasten, elektrische dekens, enz. waren.

We trouwden eerst en woonden dan samen.

We werden geboren voordat er huismannen, deeltijdse banen, kinderdagverblijven of groepstherapieën waren.

We hadden nooit gehoord van jongens met oorringen en Bom-vrouwen

Wij waren er al voordat de A12, E19, B474 en TGV. er was.

Wij hadden alleen een geheugen met hersencellen.

Nu hebben we daarbij nog RAM en ROM geheugens met Mega- en Gigabites.

Toen betekende “Made in Japan” nog rommel.

Een POT was om in te koken.

Aids was het Engelse woord voor helpers.

Een relatie had te doen met zaken en niet met een bed.

We wisten niet wat geld uit de muur was of brood uit de automaat.

De kleur “roze” had met baby’s te maken en “homo” betekende mens.

We zijn de laatste generatie waarbij men een man moest hebben om baby’s te krijgen.

- Ingezonden door Lea Defeu

Het gedicht

Kijk een rode kiem met een blauw , purperen bolster

Wat een strijdvaart tegen dat monster

Waar is je gedicht met de tekening

Het is een mysterie met een verzekering

Elf weken spierkracht

En dit zonder één klacht

Please cape it safety

De corona is nog niet softy

Neen haar plaats is niet in een RVT

Haar film sprakeloos op de BRT

Een sprankel traan kropte mij

Zij is mijn koningin met mij als bij

Groeit de kiem tot een boom

Dat vertelt hij zijn geschiedenis, niet al te loom

Kijk hij zaait bloemen op je balkon

Zullen zij vliegen als een ballon

Maar hij breekt te bolster tot geluk

En de rode kiem zijn vreugde kan niet meer stuk

Gampusideehil

Ingezonden door Patrick Van Gampelaere

Het ongemakkelijk gevoel

Het ongemakkelijk gevoel waarin de kiem rood ziet en de bolsters eromheen blauw en purper. Jij die moet vechten tegen ongelijke krachten en verscheurd wordt, met verschillende beschuldigingen.

Je weet je te handhaven , opzoek naar een gedicht waaruit blijkt , dat het nog gemaakt moest worden. Je tekening bijna afgewerkt, rende deze morgen naar buiten

Al elf weken lang verzet jij veel spierkracht en komt tot de ontdekking, dat je vrouwtje beter geworden is. Het ongemakkelijk gevoel maakt plaats , voor iets comfortabel

Je kiest bewust om nog de veilige weg , want in de hete adem van corona, dat je pad tot het Zwin kan dwarsbomen , maak je toch een keuze tot het vrouwtje

Zij is die rode kiem en eromheen mijn spieren blauw en purper gespannen, om haar te beschermen tegen een plaatsing naar een rvt. De film sprakeloos, spreekt voor haar.

Een droevige traan denkend aan je verdriet, ontroert het mij tot datzelfde ongemakkelijk gevoel, om mijzelf te beschermen, tegen al die externe krachten.

Wie gaat er voor mij opnemen, als de rode kiem groeit tot een stevige boom, waaronder mijn wortelvoet een staal wordt genomen, om mijn geschiedenis te vertellen.

Een Patrick zaait bloemen op het balkon waar jij woont. Ook die zijn kwetsbaar en durven sterven.

Gelukkig zijn het wezens van de natuur en treuren niet om gestorvenen

Ingezonden door Patrick Van Gampelaere

het is nu of nooit

des te dieper de put
des te koeler het water.

des te kouder de wintertijd
des te warmer het haardvuur.

des te pijnlijker het nu
des te meer helend het later.

des te korter de toekomst
des te belangrijker
elk nog resterend uur
om wat wij ooit
lieten mislopen
opnieuw goed te maken, met vriend
of buur.

ik ben ik

ik ben ik
en niemand anders.
met mijn eigen kwaliteiten
en nog meer fouten.
toeval
of berekend gepland.
gekend,
bekend
of ongekend.
bemind
of onbemind.
geliefd
of gehaat.
bejubeld
of verguisd.
afzonderlijk
of uitzonderlijk.
gedwee meelopertje
of bewust, gedurfde pottenbreker.
dat hangt allemaal af
van alle anderen buiten mezelf.,
die een goed of slecht beeld hebben
over mij.
zeker weten zij nog
niet wie ik echt ben,
ook ik probeer dat nog iedere dag
opnieuw
stap voor stap te ontdekken.....
hopelijk blijf of word ik
ooit
een mens van goede wil!

- Joz le Bruyn -

Inspiratie door Alice Nahon – door dhr. Coninx

Een bewoner maakte een eigen gedicht gebaseerd op t'is goed in't eigen hert te kijken van Alice Nahon. We delen eerst dat gedicht en daarna het gedicht van de bewoner.

't is goed in 't eigen hert te kijken
Nog even voor het slapen gaan
Of ik van dageraad tot avond
Geen enkel hert heb zeer gedaan.
Of ik geen ogen heb doen schreien
Geen weemoed op een wezen lei
Of ik aan liefdeloze mensen
een wordeke van liefde zei.
En vind ik in het huis mijns herten
Dat ik één droefenis genas
Dat ik mijn armen heb gewonden
Rondom één hoofd, dat eenzaam was...
Dan voel ik, op mijn jonge lippen
Die goedheid lijk een avond-zoen...
't is goed in 't eigen hert te kijken
en zo z'n ogen toe te doen.

- Alice Nahon -

Dit vers lijkt wel geschreven
Voor zoveel engelen in dit huis,
Die door roeping zijn gedreven
Om't te maken tot een tweede thuis

Uit al die zich ontfermen
Straalt een warme, hartelijke stroom
Van voor en achter de schermen
Van het opvangcentrum Nottebohm

Door een ideaal gedreven,
Met iedereen persoonlijk begaan
Weinig eisen, heel veel geven
Duizend keer gemeente "graag gedaan"

Eenheid voor een lang verleden
Onderbreking van de lege tijd
Handvat in onzekerheden
Even lichtjes in de eenzaamheid

Hoor dan onze serenade
Voor uw schone edelmoedigheid
Die in woorden en in daden
Liefde is in onbaatzuchtigheid

- Een dankbare resident -

Zeemansverhalen door Sparks +

Op 28 juli 1967 kwamen we met de “Friesland” van Freemantle (Australië) aan in Colombo (Sri Lanka) toen nog Ceylon geheten, voor stationsdienst, dat betekende dat we standby lagen voor noodgevallen op zee.

Op 31 juli ontvingen we een noodbericht van een Grieks schip, dat zij de bemanning aan boord hadden genomen van de s.s. Angelina, die door brand in de machinekamer, door de bemanning verlaten werd.

Na 5 dagen zoeken werd de “Angelina” gevonden, geënterd en sleepverbinding gemaakt. Onderweg naar de haven Vishakhapatnam (India) vernamen we dat er een bemanningslid van de “Angelina” als vermist was opgegeven en na inspectie aan boord vonden we het slachtoffer half verbrand en gekookt in de machinekamer.

We hebben dat vermeld aan de havenautoriteiten van Madras en kregen te horen dat het schip met een lijk aan boord in geen enkele haven in India welkom was, om te voorkomen dat de volksgezondheid in gevaar werd gebracht.

In overleg met de rederij en havenautoriteiten werd er koers gezet naar Singapore waar we 17 augustus aankwamen.

Op de rede van Singapore werd de “Angelina” geankerd en kwam er een Chinese ploeg aan boord om het lijk aan wal te brengen. Ze waren gekleed in rubber pakken om besmetting te voorkomen, we hadden ruim 12 dagen met een half vergaan lijk in de tropen gevaren.

We meerden langszij de “Angelina” om het lijk aan de wal te brengen en de Chinese ploeg lag het lijk op een rubber zeiltje vlak voor de aanzuig van de airconditioning en een afschuwelijk stank werd onmiddellijk verspreid door het hele schip, zelfs zo erg was de stank, dat de mensen die lagen te slapen er wakker van werden.

In overleg met de Chinese dokter werd besloten het schip te ontsmetten en we moesten allemaal van boord naar een hotel aan de wal, want het was werkelijk onleefbaar aan boord.

s.s “Angelina” varende onder Liberiaanse vlag

Intussen moest ik met de kapitein naar het Liberiaanse Consulaat om de scheepsverklaring af te leggen en nog naar het lijkenhuis om het lichaam te identificeren, want een overlijden zonder lichaam is een vermissing en dan wordt er door de verzekering aan de nabestaanden niets uitbetaald.

Kortom we kwamen laat aan in het Raffles Hotel en na een flinke douche gingen we een borrel drinken aan de bar om de ellende te vergeten.

Na een paar borrels kwam de stemming weer een beetje terug en we raakten in gesprek met een Engelsman, die in Singapore woonde en werkte als accountant bij een scheepswerf. Hij was Engeland ontvlucht omdat hij homo was en vroeger was dat strafbaar in Engeland de zgn Buggery Act (er stond in het begin zelfs de doodstraf op, laatste executie 1835) en de bekende Oscar Wild heeft er in de dertiger jaren nog gevangenisstraf voor gekregen.

Ik vertelde hem, dat het nu toch niet meer strafbaar was om homo te zijn, zodat hij naar Engeland terug kon gaan. Zijn antwoord was; “ik wacht tot het verplicht gesteld wordt”.

De wet werd ingetrokken in Engeland in 1967, in Schotland in 1980 en in Noord Ierland in 1982.

- Sparks+ -

“Mushu” door Elien Saey- Van Peteghem

- Hoofdstuk 2 -

Mushu speurde de living af, op zoek naar haar vosachtige langharige pels. Hij observeerde de ruimte terwijl hij plat op zijn buik op de koude antracieten tegelvloer lag. ‘Alles is hier zwart en wit. Viviane had precies niet veel inspiratie om het hier gezellig aan te kleden, een mooi kleurrijk schilderij à la Pollock zou hier niet misstaan. Dat zou deze doodse boel hier een beetje opfleuren.’ Dacht Mushu. Hij zag dat Romeo met Chiara op de eierschaalwitte hoekbank lag. Ze lagen lepeltje lepeltje in elkaar verstrengeld. ‘Hmm, schattig, maar dat zie ik me nog niet met mijn mama doen’ dacht Mushu. Er lagen geen andere katten in de zetel, dus stond Mushu op en wandelde hij door de living. In de speelhoek zaten Manon, Nina, Irene en Alma, de zusjes van Romeo te spelen. Ze waren een knalgele springveer naar elkaar aan het rollen. De meisjes kirden en hadden er veel plezier aan net omdat het niet te voorspellen was welke kant die zou uitspringen.

“Hé Mushu, doe je niet mee?” giechelde Manon.

“Merci voor het aanbod, maar deze keer pas ik, ik heb er vandaag geen zin in.”

“Je weet niet wat je mist!”

“Een andere keer misschien, have fun ladies.”

‘Waar zou ze zijn?’ vroeg Mushu zich af, ‘misschien bij de eetbakken?’. Toen Mushu bij de eetbakken aankwam, zaten er paar oude kattinnen te eten, dus hij hoopte dat ze er ook was. “Hebben jullie Ophelia?” gezien. “Nee, die hebben we al een uur of twee niet meer gezien” zei één van hen. Nu hij er toch was, nam hij een paar happen van de kattenvoeding. ‘Altijd diezelfde smakeloze brokken, kan Viviane niet af en toe eens afwisselen? Dan moet ze meer zakken kopen, daar is ze te krenterig voor.’ dacht Mushu, ‘Waar heb ik nog niet gekeken? De kattenbakken, daar ben ik nog niet geweest.’ Dus ging hij daar kijken. Een aantal kittens kregen van hun mama’s les hoe ze een kattenbak moest gebruiken. Eén van de mama’s liet zien hoe je een putje moest maken waar je je behoefte in kan doen. Het deed Mushu denken aan zijn les een tijd geleden, dat ging niet zo vlot, hij had naast de kattenbak geplast omdat hij er niet op tijd in geraakte. Maar ondertussen kon hij al vlot in de kattenbak springen en had hij die graaftechniek al goed onder de knie. ‘Het is hier druk en daar houdt ze niet van’ bedacht Mushu zich. Dus ging hij kijken bij de rusthoek met krabpalen, hangmatten en kattenhuizen. Helemaal in het hoekje, in de achterste krabpaal, lag ze in het onderste kattenhuis te slapen.

Haar halfgrijze vossige pluimstaart hing uit het kattenhuis. Het zag er verleidelijk uit om met te spelen. Mushu kon zich niet bedwingen om deze aan te vallen met zijn voorste pootjes en zijn tanden er in te zetten.

“Hmmm, Huh, wat gebeurt er?” schrok ze wakker.

“Sorry Ophelia. Ik kon het niet laten. Haha. Jouw staart deed me denken aan een wild konijn dat ik vorige week op TV zag, ik kreeg zin om te jagen. Wat zou ik graag eens zo’n echt konijn te pakken krijgen en niet altijd met die fakemuizen spelen” lachte Mushu.

“Haha, speelvogel, krijg je geen speelgoed genoeg waarmee je je kan amuseren?”

“Jawel jawel, maar da is niet hetzelfde hé. Ik zou zo graag eens naar buiten gaan. We zitten hier altijd binnen, dat steekt tegen. En t’is nog plezanter om dingen te grazen nemen waar je niet met mag spelen.”

“Jij bent ongelofelijk. Had je mij nodig voor iets? Of heb je mij zomaar gestoord tijdens mijn middagdutje?”

“Wel, ik zocht je al efkes. Ik ben bij de zetels gaan kijken, bij de speelhoek, de eetbakken en de kattenbakken.”

“De speelhoek? Je weet toch dat je me daar niet kan vinden, daar ben ik te oud voor.”

“Tja, ge kunt nooit weten.”

“Ha, die tijd is al lang voorbij en het oud zot zit nog niet in mij. Waarom zocht je me?”

“Wel, ik vroeg mij iets af. Weet gij toevallig iets af van familie-albums?”

“Familie-albums?”

“Wel ja, gisteren moest ik op de foto bij Viviane en ma zei me dat dit voor een familie album was” zei Mushu en hij lachte arrogant. “Familie-album... Ik geloof er niets van.”

“Mushu, dat moet je met je mama bespreken, daar kom ik niet tussen”.

“Met mijn mama bespreken? Kon ik dat maar. Als ik dat probeer dan moet ik altijd zwijgen en luisteren naar haar. Maar waarom luistert ze nooit naar mij? Het is dan altijd van... Mushu, doe gewoon wat Miro en Zoë doen. Waarom ben je niet zoals je broer en zus? Waarom stel je altijd alles in vraag? Nee Ophelia, ik zou echt niet naar jou gekomen zijn, als ik het met mijn mama kan bespreken. En jij bent de oudste hier, jij moet toch weten hoe het in elkaar zit?”

“Mushu, ik ga er echt niet tussen komen.”

“Komaan Ophelia, ik moet het weten. Die familie-albums, da’s dikke zever hé?”

Ophelia zuchtte eens diep. “Mushu, ik heb je heel graag, maar je geeft ook niet op hé.”

Ze zweeg. Mushu staaarde haar vol verwachting aan met zijn grote met pupil gevulde bolle ogen. Zonder verpinken keek Ophelia terug, het was een staarwedstrijdje dat minutenlang bleef duren.

“Ga je hier de hele dag blijven zitten misschien?” vroeg Ophelia uiteindelijk.

“Ja en als het moet nog een hele week.”

“Ah, dat heb ik gemist, weerbarstige kittens. Je doet me denken aan Andreas, één van mijn eerste kittens. Daar had ik ook altijd zo’n geweldige discussies mee. Hij gaf ook nooit op. Daarom heb ik al die grijze haren gekregen.”

“Komaan Ophelia, je weet dat ik je niet wil lastig vallen en ik heb je heel graag. Maar zeg het toch gewoon. Ik moet het weten. Ik kan er gewoon al een paar nachten niet meer van slapen, het houdt me echt bezig en ik kan er echt niet tegen als er niet gewoon de waarheid tegen mij gezegd wordt.”

“Ja zal nog wel leren, waarom sommige dingen in het leven verbloemt worden. Maar oké. Je wilt de waarheid hé? Hier zijn geen familie-albums.”

“Ik wist het! Ik wist het! En wat gebeurt er dan wel met die foto’s?”

“Die dienen voor de verkoop, Viviane zet die dan op tweedehands.be en dan hoopt ze dat toekomstige eigenaars op die zoekertjes reageren.”

“Tweedehands.be? Tweede hands... Jezus, alsof wij rommel zijn dat je via het internet kan verkopen? Zo respectloos!”

“Mushu, dit is hoe het gaat. Ze doet het al jaren zo. En dat lijkt goed te werken. Want zo heeft ze al mijn kittens kunnen verkopen. Het is een harde realiteit en ik heb er nooit iets tegen gedaan om het tegen te houden. Ik ben niet veel anders dan je mama.”

“Ja, maar met jou kan ik tenminste babbelen, dank je Ophelia. Ik kan het niet geloven dat Viviane ons gewoon gaat verkopen. Dat kan toch niet? Dat mag ze toch niet doen?”

“Ik wou dat ik je iets anders kon zeggen, maar het is zo.”

Mushu zuchtte. “Ik wil helemaal niet naar eigenaars gaan. Ik wil gewoon bij Miro en Zoë blijven en niet voor het geluk zorgen van mensen.”

“Mushu, dat is de reden waarom we bestaan. Mensen willen gezelschapsdieren. Sommige gaan gratis katten halen bij een kennis. Maar wij zijn raskatten en mensen hebben er heel wat geld voor over zodat wij ze kunnen entertainen.”

“Zo triest, zo leeg. Ik wil dit helemaal niet.”

“Probeer weg te lopen, dan ben je vrij. Maar daar heb je veel moed voor nodig.”
Lachte Ophelia.

“Ha, da’s een idee” Mushu liet een lange pauze, “we trappen het hier af!”

“Haha, da was een mopje hé.”

“Nee echt, ik meen het. Bedankt voor de tip Ophelia! Tot later.” Zei Mushu enthousiast terwijl hij haar uitzwaaide en hij trippelde er op zijn kleine pootjes snel vandoor. Ophelia schudde haar hoofd. “Hmm, dat laatste had ik beter niet gezegd.” Mompelde ze tegen zichzelf.

Intussen in De Meander

De Meander is sinds 9 juni terug open , momenteel enkel op dinsdag , woensdag en donderdag. Ook zij genoten van de Picknick op 23 juni op het terras.

Juni in beeld

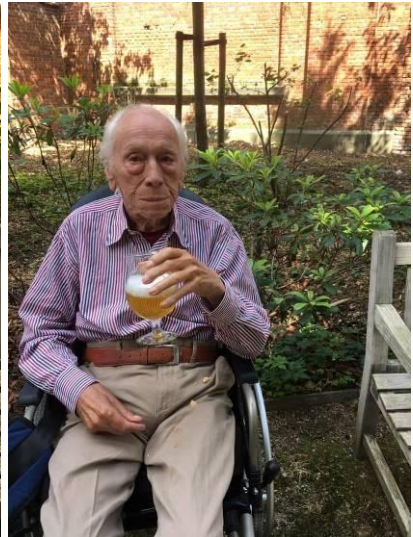
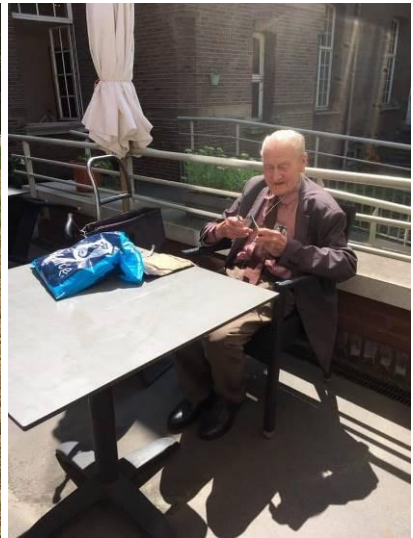

Lumi van de Middeleeuwen

Hallo, ik ben Lumi en ik woon in de tijd van de Middeleeuwen. Ik heb een mooi gezin, we wonen in een boerderij. Mijn vader en broer zorgen voor de boerderij, mijn moeder zorgt voor het huishoudelijk werk en ik verkoop alles.

Deze morgen werd ik vroeg wakker, ik liep naar de kast, pakte mijn kleren, deed die aan en ging naar buiten. Ik wandelde naar de muren van de stad. Karto heette de stad. Toen ik bij de ingang was zei ik hallo tegen de wachters. De wachters kenden mij omdat ik elke dag in de morgen naar daar kwam. De wachters lieten de poort opengaan, lieten de brug zakken en ze zeiden: 'Hallo, Lumi'. Ik liep naar binnen en zei dankjewel tegen de wachters. Ik liep naar de bakkerij. Er was nog niemand in de bakkerij. Ik zei 'dag Rik' tegen de bakker. 'Hallo, Lumi' zei de bakker terug. 'Twee stokbroden, alsjeblieft'. 'Oké, dat is dan één munt, alstublieft', zei de bakker. 'Oké, hier, dankjewel', zei ik terug.

Toen ging ik naar de slager, daar waren er wel mensen. Toen ik aan de buurt was, zei ik hallo tegen de slagervrouw. En de slagervrouw zei terug 'Hallo, wat wilt u?'. 'Een pond worst.' 'Sorry, maar ik heb net de laatste verkocht.' 'Ow, maar dat is niet erg, dan wil ik een halve kilo ham.' 'Oké dat is dan twee munten.' 'Alstublieft', zei ik tegen de slagervrouw. 'Dankjewel', zei ze terug.

Daarna ging ik naar huis. Maar onderweg kwam ik Arsel tegen en hij zei 'Kom mee, kom mee, Lumi. Ik heb iets gevonden'. Ik zei dat ik naar huis moest om het eten te brengen. 'Oké', zei Arsel, 'ga snel naar huis en kom dan terug'. 'Oké, daag, tot straks' en ik liep naar huis.

Toen ik er was zei vader: 'Hey Lumi kun je ie...' maar ik was al weg.

Toen ik terug bij Arsel was, zei hij: 'Kom mee over de rivier met de brug langs de oude boom en in het bos stoppen we want daar zag ik iets.' 'Je maakt me wel nieuwsgierig, hoor,' zei ik tegen Arsel. Daarna gingen we erheen. Toen we er waren, zag ik een vijver en er stond een klein

huisje naast de vijver. Toen ging de deur open en we zagen... Zaya (Zaya is een meisje wat we elke dag zien spelen bij het plein). We gingen naar haar toe maar Arsel struikelde en viel. Ik vroeg: 'Gaat het?' en Arsel zei: 'Nee, ik heb me pijn gedaan en iemand moet me helpen.' 'Oké, ik kan je helpen.' Waarop Arsel antwoordde: 'Nee, iemand anders, een meisje, want die hebben zachtere handen.' 'Ik kan dat wel doen,' zei Zaya en Arsel knikte van ja.

Ik wist dat Arsel verliefd was dus ik liet ze maar doen maar Zaya kwam naar mij en fluisterde: 'Jij mag dat doen, voor de grap' en ik zei: 'Oké, voor de grap, maar hij ziet mij wel.' 'Nee,' zei Zaya want ik zal zeggen dat hij zijn ogen dicht moet doen.'

Dus dan verzorgde ik Arsel en niet Zaya. Maar dát heeft hij nooit geweten!

Einde

Gilliam, 8 jaar , Antwerpen

Lieve Gevaert : een portret deel 2

Door de toenemende bekendheid van het calciumfotopapier eind jaren 1890, waren de verkoopvooruitzichten van de firma L. Gevaert & Co erg gunstig. Gevaert dacht er steeds vaker aan om zijn bedrijf te verhuizen naar een plek buiten Antwerpen met onbezoedelde lucht om fotopapier met een gelijkmatige kwaliteit te kunnen fabriceren. In 1896 verwierf hij een terrein in de toenmalige Kerkstraat in Mortsel, nu de Heilig Kruisstraat. Hij bouwde er een nieuw bedrijf met gietzaal en de Villa Jenny voor zijn familie. De gietzaal volstond weldra niet meer, want Gevaert wilde meerdere fotopapiersorten produceren. Hij vond snel een nieuw terrein. Twee verkoopakten, uit 1904 en 1905, brachten hem in het bezit van ongeveer 5 ha grondoppervlakte. Onder leiding van Armand De Backer werd een omvangrijk bouwprogramma uitgevoerd, al stelde de voortdurende uitbreiding van het papierassortiment steeds grotere problemen voor de fabricageplanning en de bevoorrading.

Wij willen dit overzicht afsluiten met het jaar 1920, een mijlpaal in de geschiedenis van de firma. Lieven Gevaert had vastgesteld dat de verkoop van fotopapier een te klein draagvlak vormde voor de toekomst van zijn bedrijf. Er stelden zich immers nieuwe uitdagingen door de opkomst van fotofilm als onderlaag voor lichtgevoelige emulsies. Ondanks hoge investeringskosten in gebouwen, machines en arbeidskrachten, aarzelde Lieven Gevaert niet om fotofilm op de markt te brengen onder het merk 'Gevaert', in de vorm van cinematografische film, rolfilm, kleinbeeldfilm en filmonderlagen voor grafische kunsten, radiografie, tandheelkunde en luchtfotografie. Dit assortiment was noodzakelijk voor de uitbouw van de firma. Lieven Gevaert richtte hiervoor de nv Gevaert Photo-Producten op. Die firma fuseerde in 1964 met Agfa AG, maar dat is een ander verhaal.

Lieven Gevaert zal niet alleen herinnerd worden voor zijn ondernemingszin, maar ook voor zijn Vlaams gevoel en sociaal-culturele bekommernis. Al heel jong kwam hij met geëngageerde familieleden in contact. Lievens oom en voogd Karel Gevaert bijvoorbeeld stichtte met diens schoonvader 'Boekdrukkerij Fontaine en Gevaert' die ondermeer het kunsttijdschrift *De Vlaamsche School* uitgaf. Karel Gevaert ijverde voor de ontvoogding van de arbeidersklasse. Karels zwager Henri Fontaine was leraar aan de muziekschool Peter Benoit. Ook de vader van Lievens moeder Maria, Frans Bruynseels, en haar zwager Jan-Frans Van Boghout die van 1872 tot 1876 lid was van de provincieraad, hebben de jonge Lieven zeker beïnvloed.

Lieven Gevaert heeft zich nooit geïdentificeerd met de Vlaamsche Beweging, maar aan zijn Vlaamse gezindheid en aan zijn oprechte en daadwerkelijke inzet voor de ontvoogding van Vlaanderen en de Vlamingen kan geen twijfel bestaan. De kiem hiervoor werd wellicht gelegd door Jan Frans Boghout, een aangetrouwd familielid. Waarschijnlijk heeft die de jonge Lieven ertoe aangezet lid te worden van de Nederduitse Bond en de jonge Klauwaerts. Gaandeweg werd het voor Lieven Gevaert echter duidelijk dat de sociaal-economische problematiek een essentieel aspect was bij de Vlaamse bewustwording. Hij situeerde de toekomst van Vlaanderen in een economisch herstel, volgens de opvattingen van Lodewijk de Raet. Geheel in deze gedachtegang werd Lieven Gevaert ondervoorzitter van het Vlaams Handelsverbond dat in 1926 werd omgevormd tot het Vlaamsch Economisch Verbond, een vereniging van Vlaamse industriëlen en zakenlui.

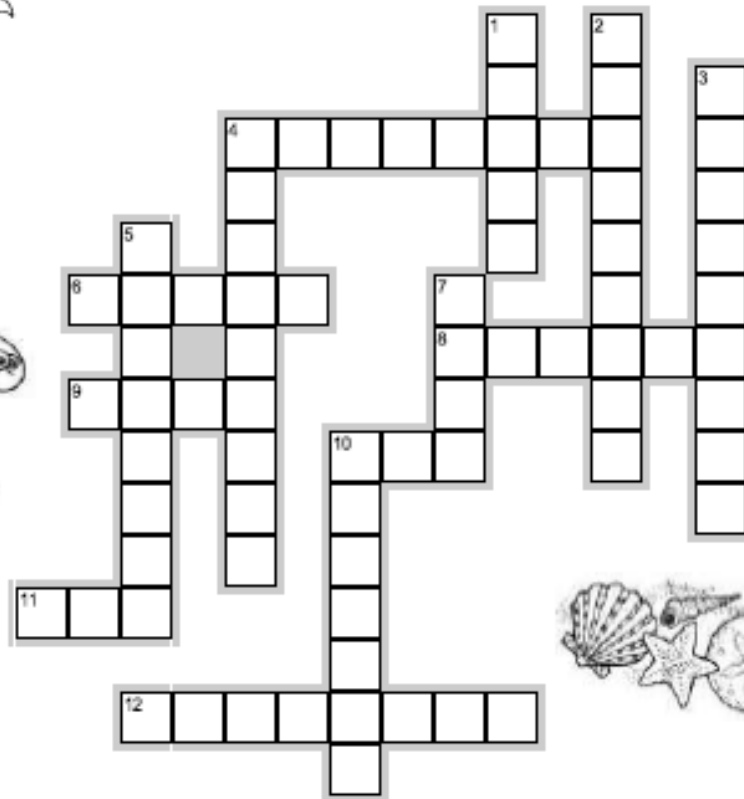
De uitingen van zijn voorliefde voor Vlaanderen waren talrijk. Hij verplichtte het Nederlands als voertaal in de briefwisseling met klanten en met bedrijven waar dit mogelijk was. Hij erkende 11 juli als betaalde feestdag. Jaarlijks organiseerde hij liederavonden en guldensporenoptochten, begeleid door de in zijn bedrijf opgerichte Vlaamsche Harmonie. In Antwerpen kon de Sint-Lutgardisschool voor meisjes opgericht worden dankzij een belangrijke bijdrage van Lieven Gevaert. Voor jongens opende het Sint-Lievencollege zijn deuren in het jaar 1930. Uiteindelijk werden de verzoeken om steun zo talrijk dat Lieven Gevaert verplicht werd een selectie door te voeren. Hij gaf daarbij de voorkeur aan katholieke instellingen.

- Dhr. Laurent Roosens -

Denkoefening

kruiswoordpuzzel

Deze woorden moet je invullen

Van links naar rechts

4. Als je geen school hebt, heb je
6. Heb je nodig als je een kuil gaat graven.
8. Hier hoeft je niet naar toe als je vakantie hebt.
9. Slaap je in, als je kampeert.
10. Zwemmen veel vissen in.
11. Lekker warm als hij schijnt.
12. Moet je doen, anders verbrandt je huid in de zon.

Van boven naar beneden

1. Mooi gebouw, waar je een kamer kunt huren.
2. Doen jongens aan als ze gaan zwemmen.
3. Kun je vanaf duiken in een zwembad.
4. Als je heel ver weg op vakantie gaat, ga je met het ...
5. Kun je veel vinden op het strand.
7. Lekker koud om van te likken.
10. Doe je om af te koelen,

Let op, "ij" mag in 1 vakje

Mandala

Activiteitenkalender

Alle activiteiten worden aangeboden gebeuren per verdieping. Je kan dus momenteel nog niet deelnemen aan activiteiten buiten je afdeling behalve concerten of andere evenementen in openlucht. Zoals de voorbije weken is ook nu de kalender onderhevig aan plotse wijzigingen ten gevolge van nieuwe maatregelen in functie van de corona preventie. Wekelijks wordt er bovenop dit aanbod nog extra activiteiten aangeboden, de week kalenders worden per leefgroep opgehangen.

dag	datum	uur	activiteit
Woensdag	1 juli	10u30	Bloemen op 1AB
		14u00	Bloemen worden uitgedeeld op verdiepen
Donderdag	2 juli	14u30	Klassieke muziek beluisteren 2A
Vrijdag	3 juli	14u30	Nieuwsgroep boekjes worden uitgedeeld.
		14u30	Concert in de tuin: Ludoviq enc.
Dinsdag	7 juli	10u30	Beweging GLV
		14u30	Concert in de tuin : Jonas van Esch
Woensdag	8 juli	14u00	Ijsjes Bart per afdeling
Donderdag	9 juli	14u30	Beweging 1AB
		14u30	Kunst en cultuur Permeke 2A
Vrijdag	10juli	14u30	Nieuwsgroep boekjes worden uitgedeeld.
Woensdag	15 juli	10u30	Bloemen op 1AB
		14u00	Bloemen worden uitgedeeld op verdiepen
Donderdag	16 juli	14u30	Toon Hermans op groot scherm 2A
Vrijdag	17 juli	14u30	Nieuwsgroep boekjes worden uitgedeeld.
Dinsdag	21 juli	---	<i>Nationale Feestdag</i>
Woensdag	22 juli	14u00	Ijsjes Bart per afdeling
Donderdag	23 juli	14u30	Quinque gespreks spel 2A
Vrijdag	25 juli	14u30	Nieuwsgroep boekjes worden uitgedeeld.
Woensdag	29 juli	10u30	Bloemen op 1AB
		14u00	Bloemen worden uitgedeeld op verdiepen

De planning kan nog wijzigen. Raadpleeg daarom ook de weekkalenders die in de leefgroep omhoog hangen. Voor de bewoners van de Foyer is er een ander activiteitenprogramma, dat u op de afdeling kan raadplegen.

Data om reeds in je agenda te zetten

Deze zomer zal er wellicht iets anders uitzien dan de vorige. Grote uitstappen plannen we voorlopig niet in. In plaats daarvan gaan we zeker wekelijks een concertje inplannen. In de voorbije periode hebben we immers gemerkt dat dit door alle bewoners zeer gesmaakt werd. En in de tuin kan het allemaal veilig gebeuren.

Dinsdag 4 augustus : tuinconcert van the Cream Colored Ponies

Zij brengen jaren '30-'40 vintage swingjazz tot leven.

Zaterdag 15 augustus zal het jaarlijkse zomerfeest doorgaan !

Dit met frietkraam , ijsjes van Bart en 18+BAND

*Uw artikel in de Nottebohm Actueel?
Dat kan! Stuur het naar animatie@nottebohm.be*